

Debreceni Ítéltábla

Bhar.III.508/2015/3.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2015. november 26. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A rágalmazás vétsége miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2015. május 19. napján kihirdetett 1.Bf.646/2014/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Nyíregyházi Járásbíróság a 2014. június 20. napján kelt 38.B.1037/2011/86. számú ítéletével I.rendű és II.rendű vádlottakat az ellenük 2-2 rb. rágalmazás vétségének [1978. évi IV. törvény 179. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a/, b/, c/ pont] vádja alól felmentette, s rendelkezett a bűnügyi költség magánvádlók általi viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen magánvádló 1 magánvádló, továbbá úgysis mint a ... Kft. magánvádló képviselője a vádlottak terhére bűnösségük megállapítása végett jelentett be fellebbezést. A vádlottak védője az ítéletet tudomásul vette, a vádlottaktól nyilatkozat nem érkezett.

A Nyíregyházi Törvényszék a 2015. május 19. napján kelt 1.Bf.646/2014/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, I.rendű vádlott bűnösségét 2 rb., míg II.rendű vádlott bűnösségét 1 rb. rágalmazás vétségében [1978. évi IV. törvény 179. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont] kimondta és őket megrovásban részesítette, valamint a vádlottakat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlottak védője annak iránya megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést, egyéb jogorvoslati nyilatkozat nem érkezett.

Az ítéltábla elsődlegesen azt rögzíti, hogy a vádlottak védője által bejelentett fellebbezés a Be. 386. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében joghatályos, az megnyitja a harmadfokú felülbírálat lehetőségét, melyre figyelemmel az ítéltábla a fellebbezés elbírálásra a Be. 393-394. §-ai szerinti nyilvános ülést tűzött. A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlottak

védője I.rendű vádlott vonatkozásában elsődlegesen a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, míg II.rendű vádlott felmentését, a magánvádlók képviselője pedig a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e [Be. 387. § (1) bekezdés].

Ezen felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az eljáró bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatták le a büntető eljárást, és a másodfokú bíróság által megállapított tényállás is megalapozott, melyet csupán annyiban szükséges helyesbíteni, hogy az elsőfokú ítélet 9. oldal 3. bekezdésének végén a II. r. alperes helyesen II. r. felperes.

Az ítélőtábla tehát olyan okot, amely a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezhetné, nem talált.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy ténynek tekintendőek többek között azon kifejezések, hogy „szerződéseket kötött a ... Kft-vel szinte teljesen ugyanolyan témában ... mindkét cég írta az szmsz-t, teljesen ugyanolyan tartalmú szerződések vannak az ügyben”, továbbá hogy „az egyik csókos ... úr sikeresen megszerezte az adott területet, mert tudta, hogy oda települ a Mercedes és akkora árat kért a Mercedestől, hogy még egy Mercedes sem volt hajlandó megfizetni, hanem elment helyette ...-re” (elsőfokú ítélet 13-14. oldalai). Arra a következtetésre jutott, hogy ezen kifejezések „a becsületérzés megsértésére nem alkalmasak sem objektíve, sem pedig az általános erkölcs és közfelfogás alapján, nem gyalázkodó jellegűek, méltóság sérelmével nem járnak még akkor sem, ha a magánvádló számára sérelmesek” (ítélet 14. oldal). Ennek indokaként ítéletének 8. oldal utolsó bekezdésében, valamint 19. oldal 3. bekezdésében kifejti, hogy „a kommunikációs szabadság elvéből adódó alapvető demokratikus jogot gyakoroltak a vádlottak akkor, amikor az önkormányzati helyhatósági választásokhoz kapcsolódó választási kampány részeként beszélgetésük tárgyává tették azt, hogy a Mercedes nem ...-on telepedett le, az ehhez kapcsolódóan használt kifejezéseik lehettek túlzóak, a magánvádlók számára sértőek, azonban nem gyalázkodó jellegűek, emberi méltóság sérelmével nem jártak, a közéleti tevékenységet folytató I. r. magánvádlónak, illetve az általa vezetett cégnek azokkal szemben túrési kötelezettsége áll fenn”. Erre tekintettel a vádlottakat bűncselekmény hiányában felmentette az ellenük emelt vád alól. Az ítélőtábla e körben csupán annyi megjegyzést tesz, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag a Mercedesszel kapcsolatos kifejezések vonatkozásában adott indokolást.

A másodfokú bíróság ítéletének 6. oldal utolsó bekezdésében fejtette ki jogi álláspontját, mely szerint „a beszélgetés során ugyanis két jelentős tényközlés hangzott el. Az egyik az, hogy a magánvádló 1 tulajdonában lévő cégek azonos tartalmú szerződéseket kötöttek a ... Kft-vel, mindkét cég írta a ... Kft-nek az szmsz-t és ugyanezért kétszer kapták meg a

többmilliós nagyságrendű vállalkozási díjat. A másik tényállítás pedig az volt, hogy magánvadász 1 megszerzett egy területet, amelyről tudta, hogy a Mercedes oda készülődik és akkora árat kért a Mercedestől, hogy az nem volt hajlandó megfizetni, ezért helyette elment ...-re". Miután a törvényszék helyesen megállapította, hogy nem kritika, vélemény hangzott el a vádlottak részéről, hanem tény állítása, abban a kérdésben is állást foglalt, hogy az objektíve alkalmas a becsület csorbítására. E vonatkozásban azt a következtetést vonta le, hogy „a kijelentések tartalma nem felelt meg a valóságnak, hiszen a magánvadász által képviselt ... Kft- és magánvadász 2 a megbízó elvárásai szerint szerződésszerűen teljes mértékben teljesítették a kötelezettségüket, jogosultak voltak számla benyújtására, a vállalkozási díjra, illetve a szerződések nem voltak azonos tartalmúak, azok érvénytelenségének megállapítására nem is került sor". A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ezen indokaival egyetért.

A Mercedessel kapcsolatos törvényszéki indokolást azonban az ítélet tábla az egyértelműség okán pontosítja. A másodfokú bíróság azt rögzíti, hogy „nem bizonyított az sem, hogy a magánvadász telekvásárlása, illetve a telekért kért vételár miatt volt sikertelen a Mercedes gyárral folytatott egyezkedés, amiatt nem települt a Mercedes ... környékére". E tény valóságának a bizonyítása a vádlottakat terhelte, melyet nem sikerült teljesíteniük. A tényállítás azonban függetlenül annak valóságtartalmától alkalmas volt arra, hogy a sértett társadalmi megítélését, elismertségét negatív irányba befolyásolja. Ezen kiegészítéssel a másodfokú bíróság törvényesen mondta ki a vádlottak bűnösségét, és az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is helyes azzal, hogy az ítélet 8. oldal 3. bekezdéséből a „társtettesként” kitélt az ítélet tábla mellőzi.

Az eddig kifejtettekre figyelemmel, s mivel a másodfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 385. §-a folytán alkalmazandó Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Debrecen, 2015. november 25.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.646/2014/5. számú ítélete a harmadfokú végzéssel jogerős.

Debrecen, 2015. november 26.

. Ficsór Gabriella sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:

- kiadó -